

ON THE ROAD. En tilfreds Halvor Roxrud kjører sin store Electra Glide fra Chicago til Los Angeles og opplever mer enn veien underveis: Besøk på cowboy ranch, Route66-museet, Route66-hotell, indianerreservat, Hollywood, nedlagte gruvesamfunn og Grand Canyon. Disse opplevelsene gjør «turen Route66» til noe mer enn bare en kjøretur på en historisk veistrekning.

VI OVER THERE

Å kjøre Route66 - alle veiers mor - fra Chicago til Los Angeles, er en opplevelse for livet. Og en sann prøvelse. For det er lengre enn langt, hett og støvete - og ganske så kjedelig på de lange strekkene. Men også noe av det råeste vi har vært med på!

TEKST OG FOTO: ANNE MARIT HJELME OG GEIR ARNE BJØRØY

KROM. Harley Davidson-sykler på rekke og rad før start – et imponerende syn.

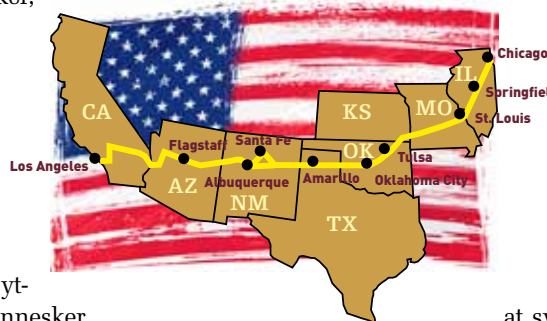

KJØPTE BIL. Francie Steen og Kay Hugo Olsen kjøpte denne flotte Cadillac'en usett fra Norge, hentet den i Chicago og kjørte den uten problemer helt til Los Angeles.

I juni dro vi på drømmetur med over 40 av dere lesere på Route66 – og ingen av oss visste helt hva vi gikk til. Og det er kanskje bra, for det er ikke sikkert vi hadde lagt ut på denne strabasiøse turen om vi ante hvor krevende og hvor langt det er å kjøre tilsvarende Bergen–Oslo, mellom 30 og 55 mil ... hver dag.

Tåle egne tanker

Det er både fysisk og mentalt krevende. For i USA er alt stort, også de lange veistrekingene. De er så lange og ensformige at du får god tid til å kjenne på hvordan du har det. Og tåle dine egne tanker, som etter hvert går over i en mediterende tilstand. Mil etter mil, dag ut og dag inn. Det er endeløst. Noen av oss kjørende på digre Harley Davidson-motorsykler, andre i åpne eller lukkede biler. Et følge på 11 motorsykler og ni biler gjennom åtte stater, en rekke byer og flere klimasoner i løpet av sytten dager. 43 forventningsfulle mennesker i aldersgruppen 44–74 år, på vei mot det ukjente. På støvete veier, i regn og hete. Time etter time på *interstates* – motorveiene som binder øst og vest sammen. De har erstattet mye av den gamle Route66, som ligger flere lag med asfalt under. Med store snutebiler durende på venstrefløyen som sneier skulderkammen vår og trekker oss inn i et dragsuget som følger. Skremmende og spennende på samme tid. Langs veikanten lig-

Kontrollerte nedlegg

Vi skjønner det allerede under velkomstmøtet i Chicago at denne turen ikke kommer til å bli bare enkel. Mange av turdeltakerne har liten kjøreefaring og har ikke kjørt stor motorsykkel på 15-20 år. Noen har ikke kjørt med noen bakpåk. Og de fleste har aldri kjørt en amerikansk Harley Davidson før. Den er tung, veldig tung! Over 330 kilo og mye kubikk mellom beina skal mestres i liten og stor fart. Det er når det går sakte at utfordringen er størst. Foran lyskryss og på bensinstasjoner opplever vi daglig at sykler velter. Kontrollerte nedlegg, kaller vi det. Ingen skader seg og syklene tåler en støyt. Men noens selvfølelse sliter underveis. Det krever sin mann å se de enorme, glinsende stålmaskinene ligge sidelengs midt i gatebildet i Las Vegas. Selv får jeg assosiasjoner til filmen om de «besvimende geitene» når jeg ser flere ligge strødd utover som dominobrikker på en rasteplass i varmen. Men med smil og oppmuntring styrkes mestringsfølelsen underveis, og ingen er gladere enn meg når hele gruppen kommer helskinnet fram til Los Angeles etter elleve dager på veien. Og så lykkelig som vi er over å ha fullført bragden!

Lykke og forstand

For det er i sannhet en bragd å transportere seg selv på tvers av det amerikanske kontinentet i opptil 45 varmegrader i løpet av såpass kort tid. Som «rype» som sitter bakpå motorsykkelen kan det tidvis bli veldig kjedelig. Den sterke vinden og høye

ger eksploderte bildekk fra disse enorme trailerne. De gir tapt i varmen. Det går i 110 og 130 kilometer i timen når vi tilbakelegger de enorme slettelandene. Gjennom malerisk og vakkert landskap. Grønt og frodig, brunt og karrig. Den brennhete solen svir huden og svette blander seg med solkrem. Støvet og skitten klistrer seg til sykkel og hår. Men det er et eventyr.

ROUTE 66 ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

★ Route66 sto klar i 1926, men i 1985 ble mye av veien erstattet av såkalte *interstates* (motorveier). Den går gjennom åtte stater: Illinois, Missouri, Kansas, Oklahoma, Texas, New Mexico, Arizona, Nevada og California. Vi kjørte en guidet tur med selskapet route66usa.info, som årlig arrangerer titalls turen mellom øst og vest – og motsatt vei.

1. Halvor Roxrud har ikke kjørt MC på lenge – og gliser hele veien.
2. Ekteparet Oddbjørg og Einar Frislie koser seg i varmen.
3. Thelma og Louise *in persona* – bergensdamene Laila Lorvik Abrahamsen og Janicke Meyer i sin røde cabriolet.
4. Far Finn Inge med sønnen Svein Juterud – på guttetur på hver sin digre Harley.
5. De blir tatt for å være søsken, Per Olaf og sønnen Per Kristian Pedersen.
6. Barndomsvennene Ole Jahr og Stein Eriksen – sistnevnte som «rype».
7. Gunnar liker å ha kona Asta Kleppe som passasjer på sin Electra Glide.
8. Wenche og Anders Bjørkheim fra Frekhaug nyter og opplever i USA.
9. Litt motortrøbbel må man regne med. Kay Hugo gir Hans Knoff en håndsrøking.
10. Trine er for første gang med mannen Brynjulf Ommundsen på MC-tur, men ikke siste.
11. Sjøfører og fotograf Geir Arne Bjørøy foran den kjente bilen fra filmen *Bilene*.
12. Redaktør og vertskap Anne Marit Hjelme i VI OVER 60 – klar til tur.
13. Virginia Johnsten får sitte på med Steinar Simonsen – og blir godt kjent.
14. Bjørn Aurland med sin kjære Gerd Torvund.
15. Unny Hernæs er på tur i åpen bil sammen med mannen Kjell Ove.
16. John Eriksen får en ny god venn i sin «MC-rype» Almar Ellingsrud.
17. Mette Berg og hennes kjære Hans Knoff koser seg på tur.
18. Sørlendingene Alf Abel og Johnny Tveit ved målet!

SLETTELAND. Time etter time i varmen skremmer ikke kompisene Ole og Stein. – Jeg slapper fullstendig av bakpå her, sier Stein.

farten gjør det vanskelig å kommunisere med sjåføren. Derfor konsentrerer jeg meg om å følge sjåførens og kjøretøyets rytme, åpner sansene og tar inn mest mulig av inntrykkene.

På sykkel er vi utsatt på mange måter – ikke minst for værrets lunefullhet. Plutselig kjører vi inn under et sort skydekke hvor vinden blåser opp og temperaturen faller ti grader på få minutter. Det kjennes på kroppen. Vi kjører i dongeribukse og T-skjorte og har kun hjelmer som sikkerhetsutstyr. Galskap, helt klart. Hjemme polstrer vi oss og utstyret oss med beskyttelsesutstyr fra topp til tå. Men i denne delen av USA er det varmt og klamt og fare for å få hetslag, så vi sender noen tanker til Vår Herre.

Det sies at lykken er bedre enn forstanden, og langs Route66

HØYDEPUNKTER ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

- ★ Vår reise starter i Chicago, som er en flott storby med skyskrapere, grønne lunger og et rikt antall blueskafeer. Vi tar båt på elven og rusler rundt i deler av byen, som ikke har et definert sentrum. Både kunst- og arkitekturparken Millennium Park og forlystelsesparken Navy Pier anbefales.
- ★ Underveis langs Route66 tilbringer vi en hel dag i Grand Canyon, den berømte dalkløften som er gravd ut av Colorado-elven og fremstår som en lyserosa naturkatedral. De sprekeste fløy også med helikopter over det 4900 kvadratmeter store området, og tilbrakte en hel dag med å studere naturparken på egen hånd.
- ★ Et opphold i Las Vegas er et av høydepunktene. Selv om ikke spillgalskapen tok overhånd, er det spennende å se hvordan amerikanerne har bygd opp en by basert på kasinoer og automater – midt i ørkenen. Hele døgnet går forrykende show på hotellene i byen. Bygninger som Ceasers Palace er verdt et skue i seg selv, også kopiene av Venezia, New York og Paris.
- ★ Endestoppet på vår reise er i Los Angeles. Her besøker vi Hollywood og Walk on fame, spaserer på Venice beach og får en sightseeing i Universal Studios. Los Angeles er Baywatch og muskler og filmindustri, og som vår guide i Universal Studio sa: Ingenting er som det ser ut i Hollywood.

BILKUNST. Ti Cadillac'er med hodet i sanden! På veien mot Los Angeles stopper vi og nyter synet av kunstverkene – de gamle cadillacene som ser ut som om de er kommet fra himmelen og som folk kan spraylakkere og skrive sine navn på.

setter vi vår lit til at dette munnhullet er riktig. Vi stopper ofte og drikker mye, slår av en prat og utveksler erfaringer. Det er på disse rastene at kjennskap og vennskap oppstår. At vi i gruppen deler og knytter bånd.

Solid dose nostalgi

Om det er krevende å kjøre motorsykkel, er utfordringene tidsvis størst i bilkolonnen. Allerede første dag kjører flere biler seg bort, det er ikke enkelt å få ni biler samlet gjennom store lyskryss og byer. Frustrasjonen er til å ta og føle på. Det kjøpes inn kart, og guidene instruerer i teknikker for å holde kolonnen sammen. Noen har tenkt at de bare skulle følge etter følgebilen på autopilot, men kjøringen er mer krevende enn som så. Ikke minst fordi kolonnen er lang og består av både sykler og biler med ulikt kjøremønster. De blir også skuffet de som har tenkt at Route66 er en smal idyllisk bondevei, omgitt av små kafeer, boliger og vegetasjon. I virkeligheten er mesteparten av veien motorvei – uten annet å se enn milevis av sletter og ørken. Langs den opprinnelige Route66 er det meste nedlagt og øde, en solid dose nostalgi. Bare få kafeer og hoteller holder åpent, bare et fåtall mennesker lever og bor langs disse strekningene.

Desto mer interessant er det å passere de nedlagte bensinstasjonene, butikkene og hotellene som stille vitner om det som engang var. Den gang folk i 1926 søkte seg fra øst til vest, og den gang folk profitterte på trafikken, slik Steinbeck skriver i sin berømte roman *Vredens druer*. Nå holder noen åpent kun for å huse og føre sultne turister på jakt etter stemningen fra den gang. Overalt finnes de samme små suvenirbutikkene, de som selger kopper og krus, skilt, vesker, biler, flagg – det meste av det hjertet begjærer. Med logoen Route66 på. «Alle veiens mor» er sagnomsust og ryktet om den går fra hjerte til hjerte. Oppskrytt og forherliget, men et deilig bekjentskap likevel.

I neste utgave:
Møt «Thelma og Louise» på tur og 74-åringen som fikk seg mc-rype.

GUIDENE. Teamet som sørger for at VI OVER 60s lesere kommer trygt fram. Hovedguide Hans Weiseth (t.v.) sammen med Pål, Frode og Elin.

SUVENIRER. En typisk butikk langs ruten. Fylt opp av suvenirer, gamle skilt og krimkrams.

SANTA MONICA. Den kjente stranden i Los Angeles som du bare «må» oppleve. Her er blant annet filmen *Baywatch* spilt inn.

GRAND CANYON. Guds eget underverk er nasjonalparken Grand Canyon kalt. Et vakkert skue!

LANGT. Vi kjører på den «opprinnelige» Route66 med Interstate-motorveien ved siden av – og veistrekkninger så lang som øyet kan se.

GRUBEVY. Ulike opplevelser og stopp underveis gir nødvendige avbrekk i kjøringen. Her fra en nedlagt gruveby i ørkenen.

OAKHAM. Langt oppi ørkenfjellet – der en ikke skulle tru at nokon kunne bu – går eslene i gatene og Johnny lar seg friste til å teste «kjøretøyet».

VARMT. I flere av statene er det 35–45 varmegrader og Bjørn og Gerd lar plaggene falle – ett etter ett.